

MÁGYAR KURIR.

Nr. 32.

Indult Bétshöl, Kedden, Octóber' 19-dikén, 1830.

B é t s.

Ö Tsász. Kir. Felsége méltóztatott Oct. 2-dikán költ Felséges végzésében N. Mélt. Báró Eötvös Ignázt Urat, Magyar Kir. Udvari 2-dik Vice Cancelláriust belső titkos Tanátsossá a' taksák elengedése mellett, kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Fő Tiszt. Pelikán József Urat, N. Sziget Koronális város Plebánusát Mármaroszi Fő Esperesté kegyelmesen kinevezni.

P o s o n.

Poson, Oct. 15-kén. Oct. 11-dikén 13-dikszor tartattak Országos Ülések. A' Státusok Táblája ekkor küldötte által feleletét a' Fő Rendek Tábláinak jegyzéseire, mellyeket ez az ezután magyar nyelven készitendő Izenetek formájára nézve tett volt. Ez hosszas vitások után, mellyek a' két Táblák között csak szóval folytak, illy megegyezéssel fogadtatott el; hogy ezentúl a' Magnások Táblájához küldendő Izenetek és Közlések magyar nyelven tételhetnek ugyan, midőn mindazáltal valamelly Repraesentatiot vagy Törvényjavallatot tárgyzó nyilatkoztatások fognának a' Magnások Táblájával közöltetni, azoknak értelme deák nyelven is mellé tétessék. — Ezután a' TT. Státusok azt az Izenetet vették megvizsgálás alá, mellyet Oct. 5-dikén adtak

fel, és meghatározták, hogy az abban megállított alaptétel értelme szerént Ö Tsászári Királyi Felségének egy törvényjavallatot nyujtsanak bé, mély alázátozással, melly a' Magyarországi koronához tartozó minden Tartományoknak és Districtusoknak visszakaptsoltatását 's ezzel leendő egyesítettését, és Ö Felsége V Ferdinánd megkoronázatása Oklevelének inarticulaltatását foglalja magába. Oct. 12. 13. és 14-dikén azal foglalatoskodtak a' TT. Státusok, hogy mind erre mind pedig a' Királyi Propositiok második pontjára nézve Repraesentatiot vagyis Felírást készítsenek.

Itt következik Ö Felsége Maria Ludovika Fő Hertzegaszszonynak, Pármai Hertzegnének 's a' t. felelete, mellyet a' Hozzá küldött Országos Követség idvezlő tisztelkedésére adni méltóztatott: „Örömmel látom és köszöntöm érdemes Követeita' nagylelkű Nemzetnek, mellynek emlékezete még messze földön is mindenkor kedves előttem. Azok az érzések, mellyeket az Urak a' tisztelt Státusok nevében kifejeztek, kedvesek és betsesek Én előttem, és legszívesebb köszönettel visszazonozom azokat. Mert ebben is látom nyilván való bizonyosságát a' derék Magyar Nemzet hivragaszkodásának az Én szeretett Atyámhoz, a' ki által én is közlőrlő való öszveköttetésben a' nemes Magyar Nemzethez tartozom, mellynek virágzásáért,

javáért és boldogulásáért szívbéli indúlattal kérem a' szent gondviselés mindenható áldását."

Ő Felsege a' Baváriai özvegy Királyné ezt méltóztatott az Őtet idvezlő Követségnek felelni: „Háládatos indúlattal veszem azon igen örvendetes indúlattal kifejezéseket, mellyeket a' Magyar Országi Státus Urak nagytekintetű Küldöttsége által kijelentenek. Szíves örömmel részt veszek a' jövődő Országló ditső megkoronáztatásának innepében, melly által egy nagy és mindeneknek szeretetében levő Király, a' kihez Engemet kedves kötelek kaptsolnak, és egy nemes nagylelkű Nemzet, mellyet én igazán tisztellek, a' költsönös szeretetnek és bizodalomnak szép egyességét megújítja és innepli. Az Istennek mindenható áldása tselekédje, hogy Magyarország szüntelen gyarapodván, háborítatlan élhessen a' legnagyobb boldogságban, mellyre annyira alkalmas és méltó, — 's a' mellyet ezen jeles ditső Nemzetnek tiszta szívből kívánók."

(Folytatása a' Posonyi Koronázásnak.)

Annakutánna odaméne az új koronázandó Király a' főltárhoz, letérdepelt annak legfelső léptsőjére és elvette jobb kezébe a' Sz. István kivont kardját, mellyet Primás-Hertzeg Ő Eminentziája Néki e' szókkal nyújtott: „Accipe gladium de altari sumtum etc.“ Azután vissza dugta azt Ő Eminentziája ismét hüvelyébe, és felővedezte véle Ő Ts. K. Mggát, ki feláll vala, ama szókkal: „Accingere gladio etc.“ A' Koronázandó Király pedig kivonta a' kardot, és vele a' régi szokás szerint a' nép felé a' három kereszt tsapásokat megtette. A' katonaság kilötte az első Salvét. Viszszatévén Ő Ts. K. Mgga a' kardot hüvelyébe, újra letérdepelt az Oltár

legfelső léptsőjére, és a' Palatinus Ő Főhertzege és a' Primás Ő Eminentziája fejére tették az Ország Koronáját; a' midőn ez utolsó, kezét a' többi Ersekekkel és Püspökökkel reá téven, az áldást reá elmondotta, ama kiszabott szók szerint: „Accipe Coronam etc.“ Ekkor általnyújtotta Ő Emtziája Ő Ts. Mggának a' Királyipáltzát és az Ország aranyalmáját, levette Oldaláról a' kardot, és általadta a' Magyar Kir. Fő fő tárnokmesternek. A' második Salve kilövetett. Ezután felvezettetett Ő Királyi Felsege, 10 zászlók vitelvén előtte, a' Királyiszékbe és belé felülttetett, a' midőn a' Palatinus Ő Főhertzege háromszor Vivatot kiáltott, melly az öröm újongató nép által, a' harmadik Salvenak ellövetetése, ágyú- és harangzó zúgás közben, visszszonoztatott. Ekkor reákezdé Ő Eminentziája az Ambrosianus Hymnust, mellyet a' Chorus dob 's trombita harsogás alatt elénekelt; a' mi után a' Primas a' többi Papsággal a' szokott Királykoronázáskori imádságokat elvégezte. Az alatt míg az Evangelium ekkor elénekeltetnék, Ő Királyi Felsege állott a' thronusban, két kezében a' Királyi páltzát és az aranyalmát tartván, de a' mellyeket, az éneklés végével, általadott a' mellettelevő Püspököknek, kik ekkor az Evangeliumkönyvet Ő Kir. Felsegének a' tsokolásra odanyújták. Az Oflertorium után Ő Kir. Felsege a' nagy Oltárhoz vezetett, ottan letérdepelt, megtsókolta a' Primástól odanyújtott Páténát és az Eleibe tartott megaranyozott ezüst tsészebe egy 30 aranyos aranypénzt, mellyet a' Magyar Kir. Fő-Udvarmester nyújtott által Nékie, áldozott. Viszszámenvén a' thronusba Ő Királyi Felsege az Egri Ersektől felvette az Incensumot, és midőn a' nagy Mise előhaladna a' Canonig, levette Ő Kir. Felsege a' Koronát

és egyszersmind Ő Ts. K. Felsegeknek fejéről is levették a' Fő Udvarmesterek a' koronát. Minekutánna Ő Ts. K. Felsegeknek a' Pacificale odanyújtattott a' tsokolásra, és már a' Sumpcio következnek, ismét az Oltárhoz járult Ő Kir. Felsege és felvette a' Communiot, azután viszatért a' thronusba, és a' Koronát — valamint a' Tsászár és Tsászárné is — újra feltette. Végezödvén a' nagy Mise, bemenének Ő Ts. K. Felsegek a' Sekrestyébe, letették a' koronát és a' Tsászári ékességet, és legfőbb Udvari tisztjeiktől kísértetve elhagyák a' templomot. Ő Királyi Felsege pedig, koronásan és palástosan a' Királyipáltzát és az aranyalmát kezeiben vivén, és fényes kísérettel környülvé méne gyalog a' fejér, veres és zöld posztóval — melly azután a' népnek adattott — béterített deszkázaton a' nagy és kis Káptalan-útszán, a' Sattler útszán és a' nagy piatzon keresztül a' Frantziskánusok templomába; melly útban a' Magyar Kir. Kamarának Elölülője Gróf Zichy Károly, ki mindenek között egyedül vala lovon, kissebb nagyobb arany és ezüst pénzeket szórt ki, mellyek ez innepre verettettek. A' templomban, a' nagy Oltárnál egy mennyezet alatt Királyi ülöszék vala készítve. Itt Ő Felsege a' Szent István kardjával felövedeztette Magát, hogy azzal régi szokás szerént bizonyos számú arany Sarkantyús Vitézeket üssön, mindegyiknek, ki erre felszöllittatott, jobb vállát háromszor vele megilletvén. E' tzeremóniának végével elhagyta Ő Fge. a' templomot, és lóra ülven a' Magnásokkal, a' tilkos tanátsosokkal, és Rend-Vitézekkel a' Magyar Kir. Herolddal, a' Zászló- és Tzim-tartókkal, és a' Püspökökkel egyetemben, a' Mihály útszán és Mihály kapun keresztül kilovagolt a' Könyörölök piatzára, hol egy veres zöld

és fejér posztóval béterített áltány volt emelve. Ide Ő Felsege felmenvén, Herctzeg-Primás Ő Emtziájától, az Egri Érsektől, az Apostoli Keresztes Püspöktől, a' Magyar Kir. Fölovász mestertől a' Sz. István kardjával, Palatinus Ő Föhertzegségétől az Országbirójától, a' Horvát Országi Bántól, a' Magyar Kir. Fő Udvarimestertől, a' M. Kir. Fő Kamarástól és a' Magyar Kir. Test-örző Sereg Kapitányától kísértetve — le tette egy aranyos szövettel béterített magosatska helyen állván; jobb kezének három új-jait feltartván, bal kezében a' keresztet fogván, a' Decretalis Esküvést (mellyben a' Király fogadja, hogy az Országnak szabadságait és jussait fentartja), mellyet Ő Eminentziája olvasott Elötte. Az Esküvés letétele után a' Palatinus Föhertzeg háromszorkiáltotta: „Vivat Rex!“ melly örömkialtás a' piatzon álló ezer meg ezer emberek által visszszonoztatott. A' katonaság és a' Schlossbergi ágyúk Salvét löttek. Innét a' Királyhegyre lovagolt Ő Kir. Fge a' Duna mellé, ugyan azon kísérekkel, kivéven a' Püspököket, kik közzül tsupán az Apostoli Keresztet vivő Püspök lovagolt ki. A' Király egy maga sebes nyargalva felvágatott a' domb tetejére, kivonta a' Sz. István kardját és keresztet vágott a' Világ négy sarka felé. Itt újra Salvét lött a' Katonaság, és az ágyúk harmadikszor kisüttettek. Ekkor viszatért Ő Felsege a' Primás Palotájába; az Ország Bárói bévítették a' Klenodiumokat Ő Felsege szobájába, a' Magnások pedig a' sajátul nékik hagyott zászlókat haza vitték.

Ekkor a' Magyar Kir. Fő Udvarmester rendeléseket teve az ebédrol. Az ételeket Magnások és Nemesek hordták fel a' Magyar Kir. Főasztalnok Mesternek előlépése alatt. Ő Ts. K. Felsegek megjelentek dob és trombita harsogás

közben, megjelent az új Király is koronásan és a Sz. István palástjával; követték a Palatinus Főhertzeg, Primás Ő Eminentziája, az Egri Érsek és az Apostoli Nuntius. A Benedicite után, mellyet a Primás mondott, levette a Magyar Kir. Fő Udvarmester Ő Felségének a Királynak fejéről a koronát, és ekkor leültek Ő Fgek az asztalhoz. Feljül ültek a Tsászár és Tsászárné, jobbról Nékiek Ő Felsege a Király, balról Ő Ts. K. Főhertzege a Palatinus; azután következtek Ő Eminentziája a Hertzegi Primás, az Apostoli Nuntius és az Egri Érsek. A legfőbb Udvaritisztek Ő Felsegeknek háta megett állottak. Az asztalra vittek fel egy darabot abból az egészen lütött Ökörből is, melly a Mihályka pu előtt a népnek kiosztatott. Ugyanott veres és fejr bor is folyt egy állásról, melly hasonlóan a népnek adattatott. Ő Királyi Felségének első ivásakor a Schlossbergi agyúk negyedszer Salvét löttek. A tsemegék felvitele után tsak hamar jelt adott Ő Ts. Kir. Felsege az asztaltól való felállásra. A Korona Ő Fgének a Királynak újra fejébe tétetett, és midőn Ő Fgek felállának, az Egri Érsek Deo Gratias-t imádkozott. Ő Fsegek, a négy vendégtől, Ministerektől, Udvaritisztek-től és Mánásoktól kísértetve, vissza tértek szobáikba.

Poson városa ez Öröm-napnak estvéjén fényesen ki volt világosítva. Mindenek felett kitetsző vala a Pannonia templomát ábrázoló nagy transparens festés, az Ország Bírójának Gróf Cziráknak szállásában, a Gróf Pálffy házában, a Ventur útszában. A festés-

nek főszemélyje a Koronás Pannonia volt, ki a köz jó oltáron áldozik; mellette állnak a Ditsőség és Igasság mint ditsőségesen uralkodó Monarchának Attributumai. Az Oltáron e felírás látszott: O b. Inauguralia. Solemnia. Secundis. Augusti. Genitoris. Auspiciis. Nato. Heredi. Populoque. Ritu. Majorum. Instituta. A templom homlokán Magyar Ország tüzimere volt két bőség szarvával, az oszlopok között e Nevek állottak: Franciscus I Augustus. Carolina Augusta. Ferdinandus V Hungariae Rex. tserfa-koszorúval, mint a Polgárvirtusoknak Symbolumával, kerítve. Ferentz neve alatt állott egy szép deák Distichon: „Mint hajdan István világossága és előképe volt a Királyoknak, úgy Te is most tüköre és világa vagy a Királyoknak.“ A Carolina neve alatt írva volt: „Nem tetszik néked a hiú fény és pompa, az emberi szízzel szebbek győzedelmeid.“ Ferdinand neve alatt e szép kívánság Horatiusból: „Hic ames dici Pater atque Princeps! (Itt szeress Atyának és fejedelemnek mondattatni.) Az egész Allegorai rajzolat és a felírások magának az Országbírójának gondolatja és munkája volt. — Ezenkívül gazdagon kivilágosítva és jeles felírásokkal meg ékesítve valának a többek között: a Primási nyári palota, Hertzeg Grassalkovich palotája, a Vármegye Háza's a't. A Vármegye házában, hasonlóan egy templom egett átlátszó tüsszel, feljül az Országkoronája, környülvéve háromleveles koszorúval, mellyen e három betűk F. F. C. állottak, alól e vers olvastatott:

Értetek ó három koronás Fej! az hű Magyar él 's hal

Mert Ti is, olly szentül 's kegyesen éltek ezért.

Belől a' Templomban, egy áldozó Oltár felett, ismét:

Láng Magyarok szíve 's ég szeretet tüze abban örökké

Képe nagy érzetinek a' tüzes oszlop imitt.

Új Koronás Fejedelm! Örök-hű Magyaridnak ezennel

Vedd kegyesen lobogó szíve 's szerelme tüzét.

'S Titusz Atyád ditsőült nyomait tisztelve követvén

Nemzeti létünknek légy kegyes Öre Te is.

N a g y B r i t a n n i a.

London Oct. 7-kén. Hertzeg Talleyrand általnyújtá tegnap Creditivumát a' Királynak, mellyben mint Követ a' Nagy Britanniai Udvarnál meghatalmaztatik. Gróf Aberdeen vezette az új Követet hé a' Királyhoz.

X Károly a' Ludworthi (vagy Lulvorthi) Kastélyban most is éppen olyan maga megvonva él, mint eddig. Gróf Arundel megkínálta fejedelmi házával Wardourban, de X Károly nem fogadta el az ajánlást. Néha néha kimégyen vadászni Angouleme Hertzeggel. Berry Hertzegné éjszaki Angliába egy útát téssen. Utjában mindent a' legnagyobb barátsággal és tisztelettel fogadtatott e' szeretetre méltó Hertzegné. — Most minden pillantásban várják vissza. — X Károly, mióta Angliában van, IV Vilhelmhez sem nem irt, sem más módon közösülést nem keresett. A' kik a' szomszéd környékből meglátogatják, azokat igen barátságosan de nem pompázás nélkül, fogadja.

Frantzia Ország.

A' Moniteur Oct. 5-kérölegy Kir. Rendelést hirdet, melly 1) az 1829-iki Rekruták közzül 20,000 et rendes szolgálatra felszollit; a' f. E. Dec. 25-ikén fognak előállani. 2) az 1828-iki Rekruták közzül 60,000-et hasonlóan felszollit rendes szolgálatra; a' f. E. Dec. 25-

dikén fognak elő állani. 3) az 1824-ikiéből hátralévő Rekruták közzül 28,000-et rendes szolgálatra felparantsol; ezek is Dec. 25-kén fognak kiállani.

A' Követek Házának Oct. 6-iki Ülésében, Etienne Ur a' Külső Ministerhez fordulván, monda: „Az Igazgatóság, a' tegnap kibotsátott Rendelesék által (108,000 Rekrutáknak kiállításáról) ditséretes előre vigyázásból bölts rendszabásokhoz, erős rendszabásokhoz — mellyeknek mulhatatlan szükségességét mi mindnyájan látjuk — nyúla, hogy Frantzia Országot tekintetes lábra állítsa, és nagyságához 's erejéhez méltó helyeztetésbe emelné. De abban a' pillantásban, mellyben a' Kamara a' széljeltávozáshoz vagyon közel (a' lejendő új választásoknak ideje alatt) kötelességemnek látom a' Parlamenti formáktól eltérni, és külső hogyanállásaink felől a' Minister Urtól világosításokat kérni, mellyeknek Közlését a' Politikai környülállások nem tiltják.“ A' Külső Minister monda a' többek között: „Middön valamely új Igazgatás támad, elfoly darab idő majd mindenkor, minkeleltte azt a' többi Igazgatások elismernek. Európának viselete reánk nézve nem ilyen volt. A' mi ügyünk olly igaz, a' mi diadalmunk olly tiszta volt, hogy Európa sietne e' dolgoknak állapotját, melly tiszteletet parantsolt, és a' mitől nem lehetett mit felnie, mindjárt születésekor idvezleni. A' Frantziák Király-

ja thronusba ülésének jelentését mindenütt barátságosan vették. Európa a békeségnek fentartatását éppen olly szívesen kívánja, mint mi óhajtjuk. A Belgiumban történt dolgok okozhatnák vala ugyan egy kis aggodást, és illő volt azokból komoly elmélkedéseknek származni. De ebben a pontban is erősen megvagyok győzöttetve, hogy azokat olyan kimenetelre lehet téríteni, melly a Bele nem avatkozás Principiumának megtartása mellett; minden Interestszéket meg fog egyeztetni“ (Tetszés). — Azután felállá a Hadiminister, hogy a feljebb említett Rendelések hozzásának okairól számot adna.“ „A táborban — monda — nagy hijjánokvagnak bétöltteni valók. A gyalog regementek többnyire tsak 11—12 száz emberből állanak; söt némelly könnyű lovas Regementekben, nints több 900 embernél. Egy része a Tábornak Afrikában van; a hajdani Királyi Gárda és a hat Svajtzer regementek elbotsáttattak. Ezen sokszoros hijjánynak pótlására 40,000 már Sept. 18-kán felszöllitott. Ámbár pedig a rendes szolgálatra újonnan e második Rendelés által felhívottaknak száma nagynak látszik is; mindazáltal a tábor, ezeknek hozzájárulásával is, tsupán a Béke-lábra (400,000) fog helyhetve lenni, és a hadi lábtól megszese leszen.... Bizonyossá tehetem a Kamarát, hogy a történetek, akármire váljanak is el, készületlen nem fognak bennünket találni. De egyszersmind megújítom Uraim, e nyilatkoztatást: Frantzia Ország békeséget akar, békeséget akar, de a háborútól sem fel. De ha akarátja ellen reakénszerítettik, akkor — nem számlálván a teméntelen számú kész Nemzeti Gárdát — a földből teremnek a katonák a hazának, ha megtámadtatnék, védelmére, — mint ez előtt 40 esztendővel történt (Közönséges

tetszés) De nem, Uraim! ismét mondjuk, Frantzia Ország nem akar háborút, és erősíti minden a kinézést, hogy nem fog kéntelen lenni másod izben is, mint 40 esztendővel ez előtt, megmutatni mit tehesen Frantzia Ország, ha fel emeli magát, birtokának és szabadságának védelmezésére (Nagy tetszés.)

Páris Oct. 8-kán. A Burkus Kir. Követ Bátor Werther, a Bajor Kir. Követ Bátor Pffel és a Weimari Nagyhertzezi Követ Treitlinger Ur leveleiket, mellyekben a Frantzia Udvarnál meghatalmaztatnak, privát audientziákon a Királynak által nyújtották.

A Fő Rendekek házában Oct. 7-diki Ülésében felolvassa az Elölülő egy levelét a Királyi Procuratornak, mellyben az jelenti, hogy Gróf Kergorlay a Quotidiennében Sept. 25-dikén kinyomtatott lázzasztó és felségsértő leveléért az első Kir. Törvényszék elébe megidézettet; s tudakozza, hogy valjon Kergorlay Urat, mint a ki az Esküvést a kiszabott idő alatt le nem tette, nem lehetne e mint pusztá privát embert és többé nem Páirt tekinteni? Ezen kérdésnek, melly sok más gyengéd és szövevényes kérdésekkel vagon öszvefüggésben, megvizsgálására egy Biztoság nevezteték ki.

A Követek Házának Oct. 8-diki Ülésében, a 60 milliom Franknyi Hitel, mellyet a Ministerium a Kereskedésnek és Szorgalomnak költsönnel segítésére kér, jöve vitatás alá. De essert Ur (szollója a vizsgáló Biztoságnak) monda: Kétseget nem szenved, hogy az Igazgatószéknek nem jó és nem kell magát a Privát emberek alkuiba s szegődésibe avatni, mellyekből neki semmi haszna. Egyedül azok az esetek érdemlenek itt kivételt, midőn a munkának megszűnése s nem léte nagy zavarodást okoz a népnek számos felekezeteinél. A jó

időben és jó helyen adott Költsön az ilyen zavaródásoktól a' népet megőrizheti; ezen szempontból helyesnek esméri a' Kereskedésnek és szorgalomnak segítését, de 60 milliomot e' végre sokall, 30 milliomot elégnék itél.

Admiralis Duperre Párisban van.

Németalföldi Királyság.

Namur városának hartz napja Oct. 1-sője vala. Reggeli 9 óraker egy tsapat polgárság a' piatzra felgyülvén, fegyvert kívánt. A' katonák tüzet adtak reájok, és hármat lelőttek. Egy pillanat alatt felzudult az egész nép, a' harangokat felre verték, félóra mulva két Ór-háznak Urai lettek, és az ott találtatott fegyvereket kézbe vették. Az útszák köveit felszedték, és a' házakba hordták, hogy az ablakokból légyen mit a' katonákra hajítani. A' városnak több részeiben tüzes puskázás kezdetett, a' katonák hátráltak, és a' Sántzokig visszavonultak; onnét kartátsokkal lötték a' polgárokat. Ekkor megtámadott a' nép minden helyeket egyszerre, és véres hartz után elfoglalta. A' hartznak, melly reggeli 9 óraker kezdődött, még estve 7 óraker nem volt vége; de minden ör-'s tanya-helyei a' katonaságnak elváltak nyerve, és a' polgárok, kiknek reggel nem volt több 40 puskájoknál, estve már 10 ágyúknak Urai voltak, és a' Kaszárnnyában hátrahagyott temérdek fegyvereknek. Mihelyt a' kapuk szabadok voltak, puskákkal jöttek a' falusiak segítségére a' városnak. — Estveli 7 óraker Generalis Geen egy béke-alkus követje által ajánlást teve, hogy ő a' városból egészen kitakarodik, és magát a' várba felvonja az alatt a' feltétel alatt, ha a' katonáknak minden privát-sajátjai kiadattatnak; de a' Sántzoknál találtatott hadiszerek, és minden a' mi az Igazga-

tószéké hátra marad a' városban. Ezen ajánlás elfogadtatott, a' katonák a' városból kimentek, és a' Brabanti zászló mindenütt ki függesztetett.

Ypernenben a' Polgárok meghívták az ott fekvő katonaságot, hogy magát vélek egyesítse. A' katonák engedtek e' meghívasnak, és a' Brabanti zászló kifüggesztetett. — Philippevilleben a' vár-örizet mintegy 1200 emberből állott, kiknek a' vezér midőn parantsolná, hogy tüzet adjanak az „Éljen a' Szabadság!“ kiáltással felejek nyomuló polgárookra, nem engedelmeskedtek, hanem magokat a' lakosokhoz tsatolták.

Tirlemontban, Lüttichben, és Maldegem, Geraersdbergen, Dienze, 'sa' t. városokban, Keleti és Nyúgoti Flandriában a' népszembeszáll a' katonákkal, és többnyire mindentűt ő a' győzedelmes. A' lázzadás úgy látszik, többé nem egy két városokban határozódik, hanem közönséges. Egész Belgium felvagyon zendülve.

A' Staats-Courant Oct. 2 ikáról, a' következő hivatalos tudósítasokat közli Belgiumból: „Generalis Cort Heiliger, ki 12,000 emberrel Macstricht környékén táborozott, Sept. 30-dikán onnét megindult, hogy magát Fridrik Hertzeg táborával egyesítse. Ugyan azon estve felé Vilvordehoz nem meszsze egy fegyveres pártos tsoport mutatta magát, de a' mellyet az ott fekvő Hollandiai katonák visszaüztek Brüsszel felé. — Haechthen a' Vasasok a' Löwenieknek több ízbeli megtámadásait vitézűl visszaverték. — Gentben Sept. 30 kán Generalis Chiny, Gener. Oldenel és Báró Dorn a' Tartomány Kormányozója és Crombrugge Polgár Mester tanátsot tartván, elvégezték, hogy a' katonaság a' várost elhagyván a' várba felmenjen. — Doornickban

Sept. 26 ikán a' nép felzendülvén a' Kaszárnnyára rohant. A' katonák elsöben tüzeltek, a' polgárok közzül 7 elesett, 20—30 megsebesedett. De történetből az elestek között 1 volt, kit tulajdonveje (katona) lött meg, a' mi olly nagy bényomást okozott a' katonákba, hogy többé nem tüzelnének, és — mintegy 600-an általmentek a' polgárokhoz.

Brüsszel Oct. 5-kén. A' Provisoria Igazgatószerék egy Végezésben hirdettette: 1) Belgiumnak Hollandiátéleröszakosan elszakasztott Tartományai egy független Statust formálnak. 2) A' Provisoria Igazgatószeréknek Centralis Választottsága a' Constitutionnak plánumát kifogja dolgozni. 3) Nemzeti Gyülés, hívatatik, mellybe minden tartományok Képviseleket küldenek, a' Constitutióki-

dolgozott plánumának megvizsgálására, módosítására, és egész Belgiumba való behozására. Brüsszel Oct. 4-kén 1850. (Aláírás) Potter. Weyer. Merode. Vanderlinden.

Egy privátlevél Brüsszelből, a' Párisi Globeban ezt írja: „A' mi külsö helyheztetésünk naponként szövevényesebb. A' gyözedelmes Belgium egy független Statust akar formálni. Szövetesges Köztársaságról foly a' beszéd. Ez az Igazgatás formája, vélekedésünk szerént, jó is volna e' gazdag kereskedővárosnak, mellyek a' városi szabadságokat és igazgatást régolta megszokták. De kérdés, mint fogná venni Európa ez új Köztársaságnak felállását; már is nagyon látszik nyughatatlanítani (Európát) a' Belgiumi zendülés.“

V e n d é g f o g a d ó J e l e n t é s .

Schiessl Ferentz, ezelőtti Vendégfogadós a' Fekete-sasnál, most pedig az újonnan épült Fejér-Ló nevü vendégfogadójában a' Leopoldvárosban Nro 321 Bétsben közel a' Városhoz ajánlja magát a' Magyar Nemességnek és minden útazó jövevénynek, jóféle kiválogatott ételekkel, jó borokkal, kész szolgálattal, alkalmas és tiszta lakészobákkal, úgy szinte ebédlő szobákkal, és kotsiszinekkal mindenek kívánságának megfelelni.

Az alóliirt, szállását változtatván, kéri Tisztelt Olvasóit 's minden Jóakaróit, hogy ezentül leveleiket ekként 's tsak ezen felírással méltóztassanak útásítani:

An Herrn Joseph von Márton Professor.
Auf der Landstrasse neber der Augustiner Kirche
Nro 273. im 1-sten Stock.

in Wien.

A' Magyar Újság ezentül is Ns. Haykul Nyomatatómühelyében adatik ki 's hol hozzám útásítandó minden rendelések is elfogadtatnak.

Márton Jó'sef Professor.

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 273.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)